

با حضور هیات مدیره موسسه خیریه مستمندان تبریز؛

نقش مراکز خیریه در رفاه حال جهان دیدگان

هیئت مدیره موسسه خیریه مستمندان تبریز از مرکز توانبخشی و نگهداری شبانه روزی سالمندان خیریه خواجه نصیر مراغه بازدید کردند.

به گزارش روابط عمومی موسسه خیریه مستمندان تبریز، زنگ خطر سالمندی در ایران به صدا درآمده، صدایی که باید همه نهادهای دست اندرکار آن را به وضوح شنیده و نسبت به پیامدهای آتی آن هوشیار باشند؛ لذا هیئت مدیره موسسه خیریه مستمندان تبریز در راستای عمل به رسالت اجتماعی خود از مرکز خیریه سالمندان خواجه نصیرالدین طوسی مراغه بازدید به عمل آوردند.

آسایشگاه سالمندان خواجه نصیرالدین طوسی مراغه، مأوای مادرانی است که چهره شان حکایت از یک عمر تلاش خستگی ناپذیر دارد؛ مادرانی که در تموز زندگی در آسایشگاه، چشم به راه نهالانی هستند که در بهار زندگی آن را با عشق و امید به هستی نشانده اند و در سراسر فصل های زندگی، رعنائی قامت، سیاهی مو و نیروی جوانی را به پایش ریخته اند.

اینان که زمانی گرمای کانون خانواده ها بودند و موی سیاه خود را در راه محبت به آیندگان این دیار سفید کردند، اکنون نگاه های پرعاطفه کسانی را می کاوند که روزی از محبت سیرابشان کرده اند.

آسایشگاه سالمندان خیریه خواجه نصیر مراغه در مساحتی به مترهاژ 21 هزار مترمربع و ظرفیت اسمی 200 نفر در سال 1375 تاسیس گردیده است.

این آسایشگاه مجهز به کلیه تجهیزات اداری، توانبخشی، مددکاری، سالن کنفرانس، نمازخانه و ... بوده که با دارا بودن کادر تخصصی به طور شبانه روزی در زمینه نگهداری سالمندان، توانبخشی، سالمندان، معلولان، جسم، و همچنین نگهداری، کودکان، بدست و بدست مشغول فعالیت می باشد.

در این مرکز ارتقاء و گسترش فرهنگ خیرخواهی و نیکوکاری، ارائه سرویس های توانبخشی، توانپزشکی و برنامه های تفریحی و سرگرمی به صورت روزانه به سالمندان، کمک به معلولین، محرومان، نیازمندان، اقشار آسیب پذیر و کم درآمد، نگهداری و ساماندهی کودکان بی سرپرست، تأمین سلامت زیستی و اجتماعی کودکان و فراهم آوردن زمینه تحصیل و آموزش حرفه ای مناسب، از اهداف این موسسه می باشد.

به گزارش روابط عمومی موسسه خیریه مستمندان تبریز، بی تردید ما در آینده ای نه چندان دور چالش جدی مراقب برای نگهداری از سالمند را خواهیم داشت؛ چراکه شاید امروز تک فرزندی وجود داشته باشد که توانایی نگهداری از والد سالمند خود را داشته ولی چنین به نظر می رسد که تا چند دهه دیگر شاید همین یک فرزند نیز وجود نداشته باشد که فرد سالمند بتواند دلش را به او خوش کند.

همچنین منابع مراقبتی ما در ایران به دلیل روند جمعیتی به شدت رو به کاهش است. اندازه خانواده ها کوچک تر می شود و در کنارش اگر ازدواجی هم در نسل جوان امروز صورت نگیرد، نسل بعدی، نسل بعدی، کم تعداد خواهند بود و همزمان مضمعات ما، تعداد مراقبت از سالمندان، دهه های بعد تحت تأثیر قرار دهد.

به نظر می رسد بهترین استراتژی برای مواجهه با پدیده سالمندی و تأمین نگهداری موثر از سالمند افزایش و توسعه بیمه های مراقبتی از این گروه است. به علاوه مراکز نگهداری از سالمند در خانه را باید در کنار تقویت مراکز شبانه روزی و روزانه در نظر داشته باشیم. مراکز شبانه روزی یکی از گزینه های نگهداری از سالمند است که باید برای کسی که در دوران سالمندی هیچ مراقب قابل اعتماد و سرپناهی نداشته باشد، گوشه ذهن همه باشد.

انتهای پیام/